

Είδαμε | «Όσα η καρδιά μου στην καταιγίδα» του Άκη Δήμου στο Μικρό θέατρο της Μονής Λαζαριστών

tetragwno.gr/2018/01/review-osa-i-kardia-mou-stin-kataigida-moni-lazariston/

January 25, 2018

Γράφει ο **Αντρέας Ντούσκας**

Υπόθεση του έργου

Σ' ένα ορεινό χωριό της Κρήτης στις αρχές του περασμένου αιώνα. Στην ηλικία που γεννιέται η επιθυμία. Που το κορμί ξυπνάει κι ανακαλύπτει την έκτασή του. Ένα Αγόρι ερωτεύεται για πρώτη φορά. Όχι ένα κορίτσι, αλλά μια Γυναίκα. Ένας Άντρας και μια Μάνα κλείνουν τον κύκλο των σωμάτων που χορεύουν στην άκρη του γκρεμού. Των σωμάτων που απαγορεύεται να συναντηθούν. Με τη θάλασσα από κάτω τους να περιμένει.

Βασισμένος στην «Πρώτη Αγάπη» του Ιωάννη Κονδυλάκη, ο Άκης Δήμου γράφει μια παραλλαγή του γνωστού διηγήματος, για την ιερή, την απελπισμένη Πρώτη Αγάπη. Σε μια γλώσσα ποιητική, που θα μιλήσει για όσα το σώμα δεν μπόρεσε.

Από το προσωπικό αρχείο του Αντρέα Ντούσκα, 24/1/18

Μικρο θέατρο μονής Λαζαριστών απόγευμα Τετάρτης συμβαίνει να ανασταίνεται και να παίρνει πνοή ένα έργο του **Ακη Δήμου** που βάζει σε πρώτο πλάνο τον έρωτα και τις συνιστώσες του. Τον έρωτα που είναι μοχλός και κινητήρια δύναμη, που δονεί και κινεί το σώψυχο των αγνών ανθρώπων που αφήνονται στην γοητεία του, φενάκη άλλες φορές αλλά και τροχοπέδη στις ζωές των κακών ανθρώπων, αυτών που όπως λέει κι ο ποιητής (βλέπε: Κ.Γ. Καρυωτάκης) έχουν την κακή την ώρα μέσα τους.

Ο **Πάνος Δεληνικόπουλος** που ανέλαβε τη σκηνοθεσία έδωσε ένα έργο στα επιμέρους και τις λεπτομέρειες σωστό κέντημα, συνεπικουρούμενος φυσικά από το ίδιο το έργο που είναι γραμμένο σε άψογα, όμορφα ελληνικά με ό,τι αυτό συνεπάγεται από φιλολογικής απόψεως. Παρομοιώσεις, μεταφορές, προσωποποιήσεις κλπ..

Η πάλι κι η πλάνη των ηρώων κεντρίζει το ενδιαφέρον ως το τελευταίο λεπτό που αγωνιούν, αγαπιούνται, μισούνται και τελικά συνθλίβονται κάτω από το βάρος της κοινωνίας που υποθάλπει κάθε είδους σύμβαση με περισσή υποκρισία. Μόνη, ίσως παραφωνία οι νεωτερισμοί όσον αφορά στη μουσική επένδυση του έργου. Θα ταίριαζε, ίσως περισσότερο μια Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου κι ο Γυάλινος κόσμος.

Οι ηθοποιοί με χειρουργική ακρίβεια, για την περίπου μια ώρα που διήρκεσε η παράσταση έκαναν χρήση όλης της παλέτας των συναισθημάτων ιδρώνοντας επάξια τη φανέλα τους.

Υ.Γ. Να πάτε να το δείτε, αν μη τι άλλο για τα ωραία ελληνικά που ακούγονται στην παράσταση.

Share